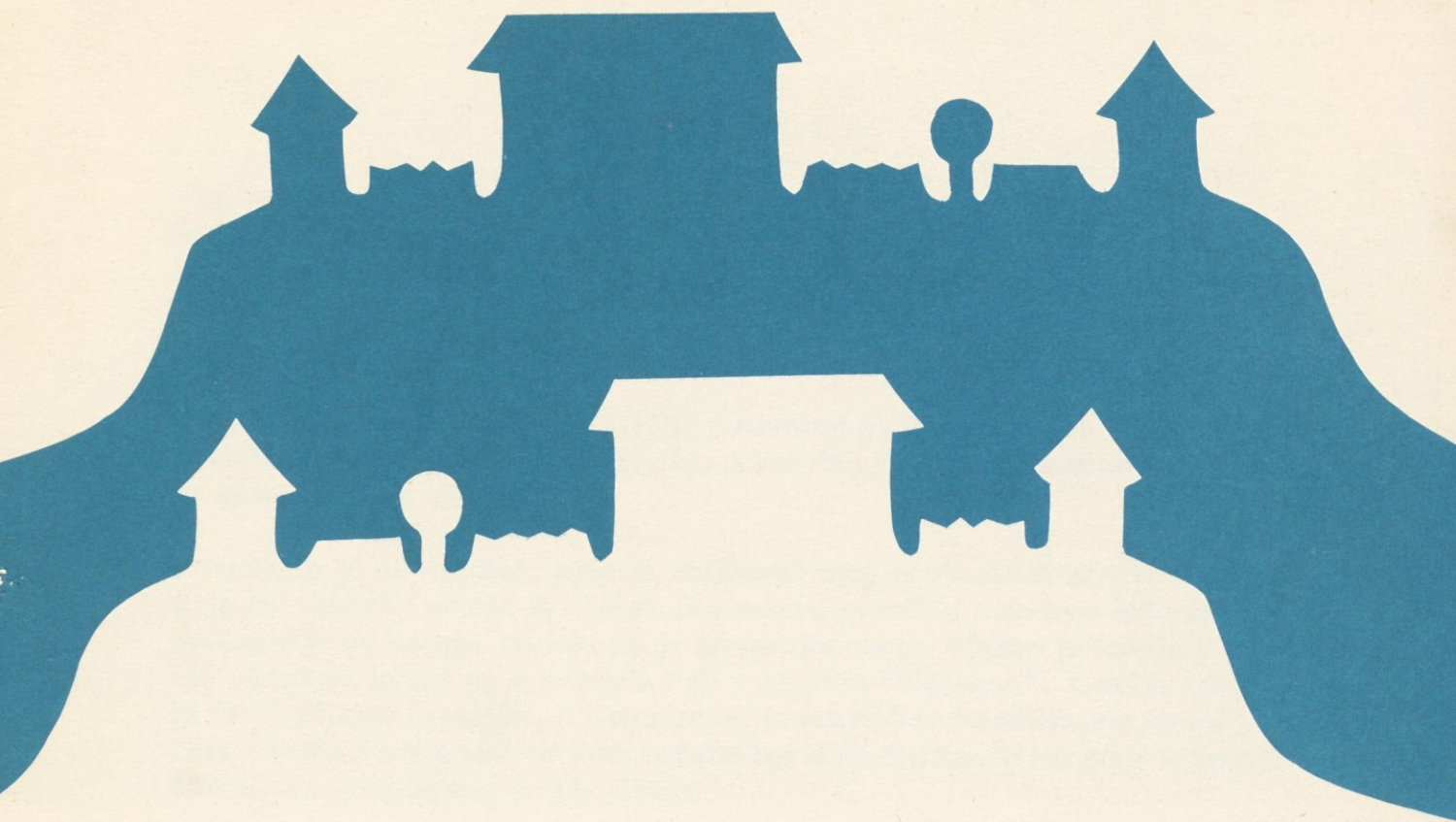

Mi KŽIJEMO

1982/83

GLASILO učencev OŠ Oise Meglič Ptuj

N A Š A Š O L A

Naša šola je dobila ime po revolucionarki in borki Olgi Meglič. Učenci šole Olge Meglič bi radi nadaljevali delo Olge Meglič, ki je po pričevanju njenih sodelavcev bila tovariška, zanesljiva in humana ter dosledna pri izvajanju odgovornih nalog.

Olga Meglič se je rodila 25.3.1910 v Krminu na Primorskem. Vendar je morala s starši zapustiti svojo ožjo domovino pred italijanskim fašizmom in se naseliti na Hajdini.

Odraščala je na Hajdini, kjer je služboval njen oče kot železničar. Mati ji je zelo zgodaj umrla in oče se je ponovno poročil. Osnovno šolo je obiskovala na Bregu. Izučila se je pletarske obrti. Službo je iskala v raznih podjetjih in pot jo je zanesla tudi v ptujsko "Pletarno", kjer je spoznala življenskega tovariša, s katerim se je poročila. Naselila sta se na Vičavi v Ptuj. Rodila sta se jima otroka Boris in Milica. Njun dom je postal zbirališče komunistov in skojevcev.

Olga Meglič je večkrat prepeljevala čez Dravo aktiviste in raznovrsten material. Sodelovala je z raznimi ptujskimi komunisti: z Jožetom Lackom, z brati Reši, Francem Osojnikom in drugimi. Skupaj z Lackom je obnovila ptujski okrožni komite KP. Po razpadu Lackove in Osojnikove čete se je tudi Olgi življenje spremenilo. Albina so aretirali v Pletarni, Olgo pa doma. Ustreljena je bila 4.11.1942 v Mariboru. Njuna otroka pa so odtrgali od babice in ju odpeljali v prostore celjske osnovne šole. Postala sta "ukradena otroka".

HLUPIČ Alica in
VRABIČ Marjetka, 7.b

SKUPNOST UČENCEV

Skupnost učencev je najobširnejša organizacija na šoli, saj smo vanjo vključeni vsi učenci od prvega do osmega razreda. Sestajamo se dvakrat na mesec in sproti rešujemo probleme na šoli. Tesno smo povezani s pionirsko organizacijo in z mladinci na šoli.

Večkrat organiziramo kakšno akcijo, ki jo tudi uspešno opravimo. Zadnja akcija je bila zbiranje papirja. Ves izkupiček, ki smo ga dobili smo dali za ureditev telovadnice, saj si že vsi želimo, da bi čimprej telovadili v svoji telovadnici.

Ob začetku šolskega leta smo si zadali obsežen program. S pomočjo pionirske organizacije in mladinci smo organizirali veliko krožkov. To so pravljичni, lutkarski, recitatorski, literarno-dopisniški krožek za razredno in predmetno stopnjo, glasbeni krožek, ritmika, šolski radio, dramski, ročnodelski in likovni za razredno in predmetno stopnjo, mladi tehniki, foto amaterji, klub OZN, marksistični, radioamaterji, roket, plavanje, atletika, šah, gimnastika, taborniki - tri skupine, strelci, plesna, smučanje, planinarjenje, šolska hranilnica, prometna, obrambna, knjižnica za razredno in predmetno stopnjo, angleški krožek, nemški, matematični, slovenski, vesela šola, mladi biologi in kemiki in pevski zbor za učence razredne in predmetne stopnje. Ker imamo na šoli toliko krožkov, je lahko vsak učenec vključen vsaj v eno izmed teh prostovoljnih dejavnosti.

Predsednica SU
Natalija IVANUŠA

PIONIRSKA ORGANIZACIJA

Pionirska organizacija na naši šoli aktivno deluje že od ustanovitve: to je 4 leta. Pionirski odbor šteje 5 učencev, ki smo jih izvolili na začetku šolskega leta. Sestanke imamo po potrebi, največ ob četrtkih. Pogovarjamo se o problemih in jih skupaj s tovarišico Vaupotič tudi rešujemo.

Razredni odbor PO sestavljajo 3 učenci. S tem, da smo pristali na rezultat glasovanja, ki smo ga izvedli, smo si naložili veliko odgovornosti.

Zaupanje sošolcev poskušamo opravičiti z dobrim in požrtvovalnim delom. Pomagamo jim pri učenju in jih bodrimo.

V razredu večjih problemov nimamo. Tiste pa, s katerimi se srečujemo, rešujemo skupaj s tovarišico razredničarko. Te težave so predvsem učenje, ki ga nekateri ne jemljejo dovolj resno!

Predsednica PO
RIBIČ Karmen 7.a

VESELA ŠOLA

Rada hodim k Veseli šoli. Prijetno se počutim med svojimi sošolci, ko rešujemo različne naloge. Trudimo se in med seboj tekmujemo, kdo bo čim hitreje ter pravilneje rešil naloge. Ko naloge rešimo, nestrpno čakamo, kakšno oceno smo si zaslužili. Večkrat se tudi igramo.

26. marca bo prvo tekmovanje. Do takrat bom pregledala vse Vesele šole. Želim si, da bi se uvrstila na občinsko tekmovanje.

ŽNIDARIČ Melita 4.b

PEVSKI ZBOR

Naš pevski zbor je sestavljen iz učencev od petega do osmega razreda. To je okoli 60 učencev.

Čez leto se pripravljamo za naš največji nastop, to je revijo otroških in mladinskih zborov iz ptujske občine. Vmes je tudi veliko praznikov in prireditev, na katerih nastopamo.

Za naš trud nam šola organizira izlet v različne kraje. Letos gremo za 2 dni v Koprivnico.

Čeprav smo velikokrat nagajivi, nas tovarišica ne krega, saj nas razume. Le pomislite, kako je to sedeti in razgibavati usta eno ali celo dve uri.

Velikokrat mi je na vajah dolgčas, vendar poskušam potrpeti, saj se tolažim s tem, da marsikdo nima posluha, pa bi rad pel v pevskem zboru.

ŠTURM Klaudia 7.a

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU

"V zboooooor! Pa hitrooo!" zakliče tovariš za telovadbo. "Že spet ste zamudile! Tako ne gre več dalje. Kaj si pa mistlite, da tako dolgo hodi-te sem. Zamudite kar 20 minut. Zdaj pa še preoblačenje!"

Tako se prične vsaka ura telovadbe. Imamo jo v hali Mladika. Tja hodi-mo zato, ker nimamo svoje telovadnice. K naši šoli spada telovadnica, vendar jo uporabljajo srednješolci, ker še v njihovi novi šoli ni telovad-nice. Tako smo pač mi tisti, ki moramo hoditi v Mladiko k telovadbi. Zaradi tega so se tov. učitelji odločili, da nam bodo dali preurediti pros-tore dijaškega doma v telovadnico. Za telovadbo spomladi in jeseni smo že uredili igrišče za roket v KS Olga Meglič. Vendar pozimi ne more-mo telovaditi zunaj.

V jeseni smo učenci hodili obirat grozdje, hruške, jabolka Denar, ki smo ga zaslužili na akcijah, smo namenili za gradnjo telovadnice. Pri rušenju zidov in čiščenju so pomagali učenci. Naši starši pa so prispevali denar. Šola je dobila nekaj denarja za gradnjo, pa tudi tov. učitelji so nekaj prispevali. Nam, ki smo v osmem razredu je zelo žal, da bomo tako malo časa telovadili v lepi - novi telovadnici, a se je prav tako veselimo, kot vsi učenci.

KRALJ Tatjana 8.a

SMUČARSKO TEKMOVANJE

Vsako leto priredi smučarski klub tekmovanje šol iz ptujske regije. To leto je bilo tekmovanje na Treh kraljih. Tudi jaz sem bil med tistimi, ki so zastopali našo šolo med starejšimi pionirji. Na tekmovanje smo odšli že zjutraj, in sicer z avtobusom. Vožnja se mi ni zdela predolga, saj sem se pogovarjal s prijatelji. Avtobusi so se ustavili pred hotelom na Treh kraljih. Tu smo dobili vsak štartno številko in tovariš za telovadbo nam je povedal, kje in kdaj bo tekmovanje. Nato smo se odšli smučat. Imel sem eno zadnjih števil, zato sem se lahko smučal s prijatelji vse dopoldne. Ko sem prišel naposled na vrsto tudi jaz, so bile že takšne luknje, da si le težko izvozil progo. Enemu od sošolcev se je odprla vez, drugi pa je zgrešil vrata. Tako smo bili vsi nezadovoljni. Po končani tekmi je bila podelitev diplom in medalj. Nato smo odšli na avtobus in se odpeljali proti Ptuju.

PIPAN Boris 7.a

INTERVJU S TOV. VERO GOLOB - MENTORICO ŠOLSKE KNJIŽNICE

Ker me je zanimalo, kako poteka delo v knjižnici, sem se v četrtek, dne 24.2., pogovarjala s tovarišico Golobovo, voditeljico naše šolske knjižnice. Postavila sem ji naslednja vprašanja:

1. Kako dolgo že vodite knjižnico?
Knjižnico že vodim 12 let.
2. Je to delo težavno?
Ne ni. Je zelo zanimivo.
3. Kdo vam pri tem pomaga?
Po navadi usposobimo po dva učenca, ki potem vodita izposojajo. Eden ureja knjige in jih izposoja, drugi pa ureja dokumentacijo.
4. Je obisk zadovoljiv in reden?
Ne, obiska je premalo. Kljub večkratnim vabilom učenci premalo izkoriščajo možnost izposoje knjig v šolski knjižnici.

EN DAN ŠOLE V NARAVI

Prišel je težko pričakovani ponedeljek. Tega jutra sem se zelo zgodaj zbudil in skočil iz postelje prej kot običajno. Ob 6,30 sem moral biti na železniški postaji, kjer smo se zbrali učenci petih razredov. Napotili smo se na Gore nad Hrastnikom, kjer smo preživeli šest lepih in nepozabnih dni šole v naravi. Čeprav smo imeli reden pouk, nam je ostalo precej prostega časa, ki smo ga izkoristili kot vesela družčina.

Eden izmed najlepših dni je bil pustni torek.

Po zajtrku je sledil pouk. Nato smo se odpravili na smučišče, kjer smo se smučali do kosila. Po kosilu smo se vrnili na sneg. Nekateri sošolci so bili že našemljeni in med nami je zavladalo veselje. Sledila je večerja, nato pa šaljiv program s plesom.

Ure našega veselja so hitro minevale in morali smo spat. Dolgo nisem mogel zaspati, ker sem premišljeval o lepih trenutkih, ki jih preživljam s sošolci v naravi.

JAMNIK Aleš 5.a

MOJE SMUČANJE

Smučam že od četrtega leta in sem tudi članica Smučarskega kluba Ptuj. Udeležila sem se že več smučarskih tečajev in izletov, ki jih organizira Smučarski klub Ptuj.

Že drugo leto sem preživela teden zimskih počitnic na Jahorini. Smučišče na Jahorini je zelo veliko. Smučali smo v vrstah, ki so jih vodili vaditelji. Tako sem se tudi letos naučila nekaj novega. Zadnji dan smo izvedli tekmovanje v veleslalomu in sem bila v svoji kategoriji druga. Smučali smo se tudi na Bjelašnici, kjer smo si ogledali olimpijska smučišča in skakalnici. V Sarajevu smo si ogledali novo športno dvorano Zetro. Veliko doživetje pa je bilo, ko smo si na poti proti domu ogledali bob stezo, ki je pripravljena za olimpiado.

Leta 1984 bodo namreč v Sarajevu zimske olimpijske igre. Olimpiade se bodo udeležili najboljši smučarji, skakalci, sankarji, hokeisti in drsalci celega sveta.

Letos sem mnogo smučala na Treh kraljih in na Gorah, kjer smo imeli šolo v naravi.

PURGAJ Nataša 5.a

5. Katere knjige učenci najraje prebirajo?

Največ se učenci zanimajo za knjige, ki jih morajo prebrati za bralno značko ali za obvezno branje.

6. Ali ima knjižnica za izposojlo dovolj knjig?

Ne. Knjižnica je bila ustanovljena komaj pred 4 leti. Nekaj knjig so učenci in druge šole darovali. Zdaj pa po možnosti dokupujemo nove. Nekaj knjig pa imamo izposojenih iz študijske knjižnice.

7. Kaj bi si še vnaprej želeli imeti v knjižnici?

Čimveč sodobnih knjig. Takih, ki govorijo o problemih mladih in o njihovem odnosu do sveta.

Hvala za vaš razgovor!

ROTVAJN Lea 6.b
član šole "Mladih peres"

O OPAZOVANJU PROMETA

Vsi učenci našega razreda smo se prijavili k tekmovanju za prometno značko. Ena izmed nalog, ki jo moramo opraviti, če hočemo osvojiti značko, je opazovanje prometa. 1. marca ob 11. uri smo si šli ogledat, kako se odvija promet v Ptuju. Najprej smo šli na dravski most. Tam smo si ogledali vožnjo kolesarjev in osebnih ter tovornih avtomobilov. Opazili smo, da kolesarji ne upoštevajo prometnih pravil, ker z roko niso nakazali smeri vožnje. Vozniki avtomobilov so bili bolj disciplinirani, saj v času našega opazovanja ni noben voznik naredil vidne napake.

Nato smo odšli v Krempljevo ulico. Opazili smo, da velika večina pešcev ne upošteva pravila, da bi prečkali cesto le po prehodu za pešce. Pešci tudi hodijo po vozišču ne le po pločnikih.

V naši učilnici se zbirajo pionirji prometniki. Varujejo prehod pred šolo. Velikokrat se pritožujejo, da nekateri učenci ne upoštevajo njihovih navodil.

Če bi se vsi ravnali po prometnih predpisih, bi bilo veliko manj nesreč.

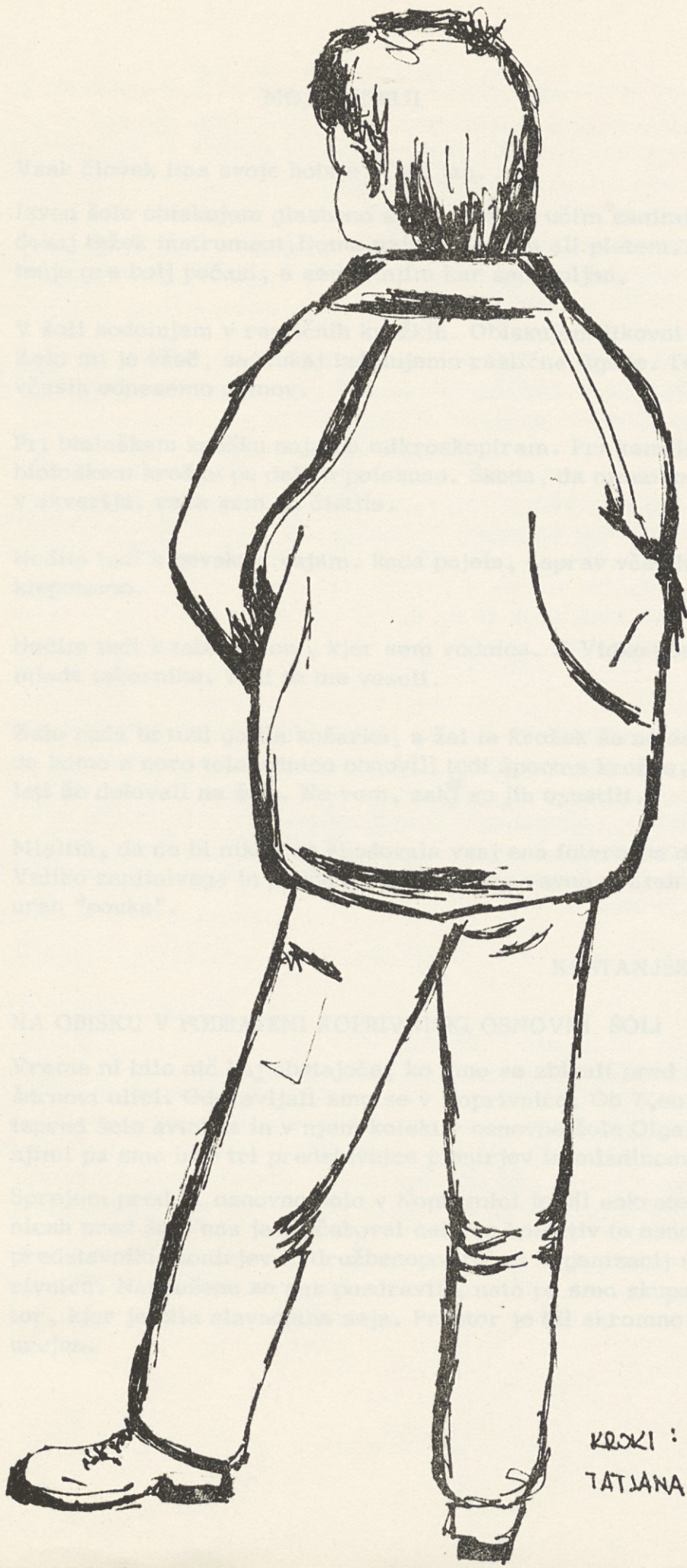
DOKL Dejan 4.b

NAŠE DELOVNE AKCIJE

Kot vsako leto smo se tudi letos učenci naše šole udeležili jesenskih delovnih akcij.

Naš razred je pobiral grozdje in jabolka. Bili smo zelo pridni in zaslužili smo kar precej denarja. Dali smo ga za izgraditev telovadnice, ki jo nujno potrebujemo. Ob koncu leta bomo verjetno dobili denar nazaj. Porabili ga bomo za končni šolski izlet.

ČREŠNJEVEC Darija 7.a

KROKI : SOŠOLEC
TATJANA KRALI 8.A

MOJI HOBIJI

Vsak človek ima svoje hobije. Tudi jaz.

Izven šole obiskujem glasbeno šolo, kjer se učim zanimiv in tudi dokaj težek instrument. Doma najraje berem ali pletem. Moje pletenje gre bolj počasi, a sem z njim kar zadovoljna.

V šoli sodelujem v različnih krožkih. Obiskujem likovni krožek. Zelo mi je všeč, saj tukaj izdelujemo različne figure. Te lahko včasih odnesemo domov.

Pri biološkem krožku najraje mikroskopiram. Pri kemijskem in biološkem krožku pa delam poiskuse. Škoda, da nimamo več rib v akvariju, rada sem ga čistila.

Hodim tudi k pevskim vajam. Rada pojem, čeprav včasih preveč klepetamo.

Hodim tudi k tabornikom, kjer sem vodnica. Z Vidko poučujeva mlade tabornike. Tudi to me veseli.

Zelo rada bi tudi gojila košarko, a žal ta krožek še ne deluje. Upam, da bomo z novo telovadnico obnovili tudi športne krožke, ki so pred leti že delovali na šoli. Ne vem, zakaj so jih opustili.

Mislím, da ne bi nikomur škodovala vsaj ena interesna dejavnost. Veliko zanimivega in poučnega se naučimo ravno pri teh dodatnih urah "pouka".

KOSTANJŠEK Maja 8.a

NA OBISKU V POBRATENI KOPRIVNIŠKI OSNOVNI ŠOLI

Vreme ni bilo nič kaj obetajoče, ko smo se zbirali pred šolo v Prešernovi ulici. Odpravljali smo se v Koprivnico. Ob 7,00 je krenil izpred šole avtobus in v njem kolektiv osnovne šole Olga Meglič, z njimi pa smo bile tri predstavnice pionirjev in mladincev.

Sprejem pred 3. osnovno šolo v Koprivnici je bil enkratén. Na stopnicah pred šolo nas je pričakoval celoten kolektiv te osnovne šole, predstavniki pionirjev in družbenopolitičnih organizacij mesta Koprivnica. Navdušeno so nas pozdravili, nato pa smo skupaj šli v prostor, kjer je bila slavnostna seja. Prostor je bil skromno, a prísérčno urejen.

V predsedstvu, ki je vodilo svečano sejo, so bili trije predstavniki iz osnovne šole Koprivnica in dve tovarišici iz naše šole. Na seji so bili pozdravni govori ravnatelj, predstavnikov sindikata in predstavnikov pionirjev iz obeh šol, pa tudi predstavnika sindikata mesta Koprivnica. Iz vseh govorov je bilo mogoče razbrati, da se bo bratstvo in prijateljstvo med mladimi še bolj okrepilo. Najbolj svečan trenutek pa je bil podpis listine o pobratanju med šolama. Ob koncu svečanosti sta predstavnici obeh šol izmenjali darila.

Po slovestnosti smo se mladi iz obeh šol odpravili v mesto. Ogledali smo si razstavo fotografij v CSUI, nato pa smo šli po mestu. Predstavnice iz Koprivnice so nas povabile na svoje domove.

Mene je povabila na svoj dom Kristina. To je svetlolaso dekle mojih let, ki mi je bila že ob srečanju všeč. Pri njej doma so me pristrčno sprejeli. Z njenimi starši smo prijetno kramljali in pri njih sem se počutila domače. Po kosilu sva šli s Kristino v njeno sobo in kramljali. Kar verjeti nisem mogla, da sva že ob prvem srečanju postali pravi prijateljici. Ob odhodu od te družine pa so mi starši gostiteljice dali darilo v spomin na naše prvo srečanje.

Slovo od Koprivničanov je bilo sedaj slovo od prijateljev. Obljubljali smo si, da si bomo pridno dopisovali in se ob priložnostih tudi obiskali. V naše beležke pa so poleg naslovov prijateljev vpisani novi naslovi.

Želim si, da bi vsi učenci naše šole navezali tako prijateljske stike z učenci iz 3. osnovne šole v Koprivnici in da bi bilo med pobratenima šolama čimveč srečanj, saj bomo s tem krepili tudi bratstvo dveh različnih jugoslovanskih narodov.

Natalija IVANUŠA 7.b

VARČEVANJE

Doma varčujemo. Varčujemo z vodo, denarjem, elektriko in kurjavo. Tudi jaz varčujem. Doma imam hranilnik. Včasih dobim od babice in dedka denar. Skrbno ga spravim v hranilnik. Z mamico ga odneseva v banko. Tudi v našem razredu varčujemo. Zbiramo odpadni papir. Tako dobijo tovarne surovine, mi pa denar, ki ga bomo porabili za izlet.

SLAČEK Neva 2.a

KAJ MI POMENI SREČA

Mogoče nekomu pomeni sreča, če ima mnogo denarja in lepo razkošno hišo. Nekomu pa košček kruha in streha nad glavo. A jaz sem srečna, kadar smo vsi v družini zdravi in se imamo radi.

Ko se jutro začne z veselim "dobro jutro" mojih domačih, vem da bo ta dan zame srečen. Srečna z lahkoto postiljam posteljo, ki sem jo ponoči zbrcala in polnim torbo s potrebščinami.

Sreča mi pomeni prisrčen pogovor z mamico in očkom, ko se vrnem iz šole. Z njima se lahko pogovarjam o problemih, o lepih in tudi včasih zanju "neumnih" stvareh. Posebno sem srečna, ko jima lahko povem o uspehu v šoli, o razumevanju s prijateljicami.

Zame sreča ne pomeni bogastvo, saj me starši navajajo na skromnost. Zame je sreča zdravje, prijateljstvo, razumevanje.

Vesna IVANUŠA 5.b

BESEDA TOVARIŠ NI PRAZNA BESEDA

Beseda tovariš pomeni več dejanj.

Pomeni, da prijatelju v stiski pomagaš z dobrimi besedami. Mislim, da pomeni biti dober človek tudi to, da pomagaš v šoli pri učenju ali posojajš šolske reči. Tovarištvo je tudi lepo vedenje brez zlobe in škodoželjnosti. Tovariš mora pomagati v nesreči ali v bolezni. Sošolcu lahko prepisuješ snov. Tovariš ne sme pretepati mlajših, saj so mlajši šibkejši in se ne morejo braniti.

Včasih si zastavim takšno vprašanje:

Ali sem dovolj tovariški?

Odgovor na to bi lahko dali moji sošolci. Želim pa si, da bi bil čim bolj tovariški. To bi mi lahko uspelo, a se bom moral še bolj potruditi.

Igor ŠKERBOT 6.b

MAMA JE BILA BOLNA

Bile so počitnice, ki so minile brez snega. Toda med počitnicami je zbolela mama. Bila je pri zdravniku. Dobila je zdravila, pa tudi ležati je morala. Tako je bilo treba kuhati mami čaj, pa tudi kosilo in večerjo. To nalogo je mama naložila meni. Najprej sem moral v trgovino po kruh, mleko in drugo. Nato sem doma pristavil lonec na štedilnik. Skuhal sem juho, krompir ter spekel meso. Mamo sem od časa do časa vprašal, kako naj kaj napravim. Pri delu mi je pomagal tudi moj brat. Vsi smo bili zadovoljni, čeprav je delo meni in bratu šlo počasi od rok. Tudi mami sem večkrat skuhal in nesel čaj v sobo. Pomivanje posode pa sva si z bratom razdelila tako, da je en dan pomival brat, drugi dan pa jaz. Časa za igranje in potepanje nisem imel.

Želel sem si, da bi mama čimprej ozdravela, da bi imel več prostega časa.

Matija GONZA 6.a

ALI GA SPOZNATE?

Star je bil okoli 20 let, ko je prišel iz daljne Anglije v Egipt, da razišče skrivnost, katere ni mogel nihče raziskati. Obstajale so domneve, vendar jim prebivalci niso verjeli. V deželi je dolgo raziskoval na lastno pest. Bil je zelo vztrajen in je verjel, da bo nekoč tudi našel grob, piramido, ki še ni bila izropana pred tisočletji in ki je še niso odkrili raziskovalci raznih dežel sveta.

Končno si je našel sodelavca - bogatega lorda, ki ga je velikokrat za nekaj časa zapustil. Vendar pa se je vedno znova vrnil. Nekoč je pripeljal s seboj svojo ženo, ki je hotela na vsak način raziskovati. Prosila ga je tako dolgo, da je popustil. Velikokrat sta skupaj odkrila lončene posode, vrče, plošče, s katerih je zvedel veliko, saj so že odkrili skrivnost hieroglifov (egipčanske pisave).

Tako je zvedel, da nekje še obstoja Tutankamonov grob. Tutankamon je bil mogočen faraon.

Raziskovalca je zapustil njegov tovariš, zato je šel sam na lastno pest raziskovat in s pomočjo egipčanskih delavcev, ki so mu bili zvesti in vdani, je odkril stopnice, ki so vodile k grobnici, ki jo je tako dolgo iskal. Ko je odkril še pečat Mesta mrtvih kraljev pa je že dvomil v resničnost. Kmalu so odkrili, da je bilo v grobnico že vlomljeno. Takrat je že skoraj obupal. Naslednjo zimo so odprli grobnico in našli predmete velikih vrednosti. Še vedno pa je obstajala velika uganka: kaj je za zidom, ki je bil tudi sveže

zazidan, kar je pritrjevalo njegovim domnevam, da je za zidom le prazen prostor. Skrajno obupan je slednjič zrušil še ta zid in ostrmel od začudenja. Prostor se je bleščal od zlata.

Ko so odprli krsto, so našli v njej mladega boga, saj je bil star komaj 18 let ko je umrl. Na prsih je imel položen venček belih rož, ki ga je tja položila najbrž njegova žena.

ALI GA SPOZNATE?

RIBIČ Karmen 7.a

SKRITI DNEVNIK

"Je že šla," reče Matjaž in se po prstih prikrade v Bredino sobo. Čisto tiho odpre vrata in vstopi. "Le kje ga ima?" pomisli. Začne brskati po omari, vendar ga tam ne najde. Pogleda še pod posteljo, a tudi tam ga ni. Po petih minutah iskanja že misli, da ga ne bo našel, zato postane malo nervozen. Na koncu še pogleda v predale, kjer pa ga na srečo najde. Odpre zvezek, v katerem ima Breda dnevnik. Na prvi strani piše: "Kar tu je zapisano, naj bo moja in tvoja skrivnost." Že na drugi preimenuje svoj dnevnik v Hroščka, ki mu vse zaupa. Obrne nekaj listov in vidi:

"Dragi Hrošček!"

12.1.1982

Veš, moj polbrat je zelo dober. Imam ga rada, ker velikokrat stori kaj zame. Res, da se včasih skregava, a vendar je zelo dober." To Matjaža zelo zanima in bere naprej: "Danes me je povabil v kino, kako prisrčno od njega. Vendar sem odklonila, ker sem šla s prijateljicami v klub. Vem, da zaradi tega misli, da ga ne maram. Sicer pa ima kmalu rojstni dan. Lepo ga bom razveselila in presenetila. Že zbiram denar za darilo. To bi bilo za danes vse."

Adijo, Hrošček!

Ko je Matjaž to prebral, je spremenil mnenje o sestri. Videl je, kako ga ima rada, kajti za rojstni dan mu bo pripravila presenečenje. Otrese se misli in zbegano pogleda na uro. "Breda se kmalu vrne," pomisli. Obrne nekaj strani in bere dalje.

"Zdravo, Hrošček!"

4.2.1982

Danes je bilo v šoli porazno. Dobila sem kol iz matematike. Ne razumem te nove snovi. Mami si ne upam povedati, ker me potem ne bo pustila v klub. Sicer pa si jo bom že popravila, saj je še čas. Nimam ti več kaj povedati.

Adijo, Hrošček!

Matjaž pomisli: "A, zato se tako uči in hodi k prijateljicam, da ji pomagajo. Bo že videla!" Lista dalje po dnevniku in se ustavi proti koncu.

"Zdravo, Hrošček!

19.3.1982

Danes sem si tisti cvek iz matematike popravila. Dobila sem pet. Čez nekaj dni ima Matjaž rojstni dan. Kako ga naj presenetim? Še nekaj je bilo danes važnega. Andrej me je vprašal, če bi hodila z njim. "Bom premislila!" sem odgovorila. Ne vem, kaj bi rekla. Strašno mi je vseč. Bom še vse enkrat premislila.

Adijo, Hrošček!

Matjaža je iz premišljevanja zdramil zvonec. Naglo pogleda na uro. To je čas, ko se običajno vrača Breda. Zbegan da Dnevnik na svoje mesto. Zapre predal in tiho zapusti sobo. Medtem pozvoni drugič. Matjaž gre odpret. Breda ga pokara: "Kje si tako dolgo hodil?" Matjaž se v zadregi opravičuje: "Delal sem nalogo!"

Tisti večer je Matjaž še razmišljal o tem, kaj je bral v dnevniku. Prišel je do zaključka, da ga Breda ne sovraži, kot je sprva mislil.

Helga ARTENJAK 7.b

MOJ DOM

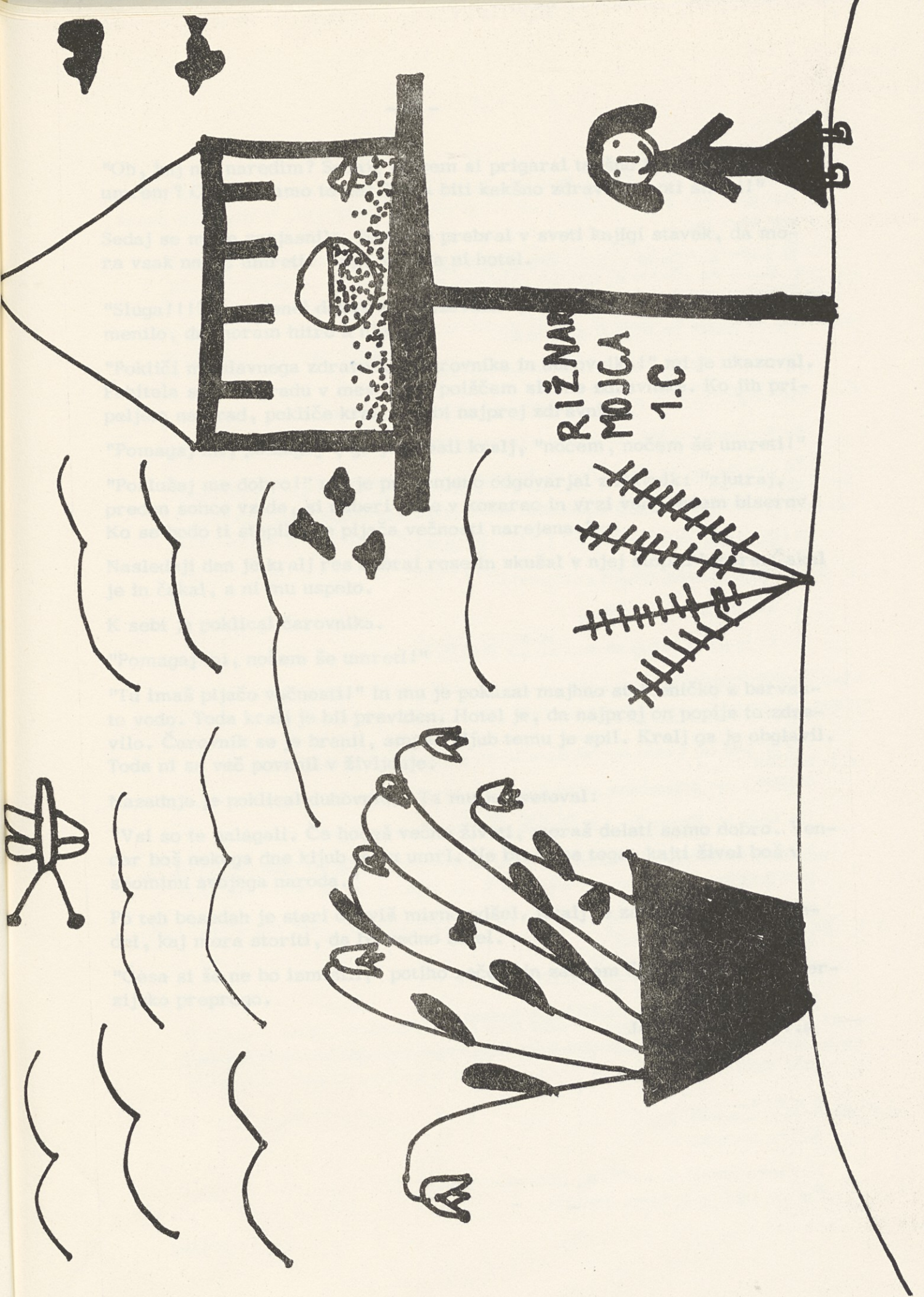
Dobrih dvajset minut hoda od mesta stoji ob vznožju grička moj dom. Prostor okrog hiše je zasejan z različnim drevjem in okrasnim grmičevjem. Pod veliko vrbo žalujko stoji svojevrstna ptičja hišica. Očka ji je obesil tablico "Siničkin dom". Pred hišo so cvetlične grede, ki so najlepše pomladi, ko cveto tulipani. Pred hišo imamo urejen skalnik. Ob njem je majhen ribnik, z nekaj ribicami. Za hišo smo postavili gugalnico, ki pa jo uporabljajo bolj okoliški otroci kot midve s sestro. Naša hiša ni ravno velika, ravno primerna za našo družino. Prostore v njej smo si po svoje uredili in se v njih prijetno počutimo.

Vesna IVANUŠA 5.b

NA ABDURAMANOVEM GRADU

"Koliko stopnic in soban! Da, da, zares je hudo biti služabnik slavnega Abduramana," zavzdihnem in pridno čistim pozlačene okvire slik, bogate perzijske preproge, kitajske tapete, zalivam velike palme, previdno obrišem prah z milijone vrednih porcelanastih posod. To se ponavlja vsak dan.

Toda, naenkrat zaslišim iz kraljeve sobe čudno momljanje. Potihoma se prikradem do sobe, malo odrinem vrata in začnem prisluškovati.

"Oh, kaj naj naredim? Sedaj, ko sem si prigaral takšno bogastvo, naj umrem? Oh ne, samo to ne! Mora biti kakšno zdravilo proti smrti!"

Sedaj se mi je razjasnilo. Kralj je prebral v sveti knjigi stavek, da mora vsak nekoč umreti. Tega seveda ni hotel.

"Sluga!!!" je zadonel debeli in ukazovalen Abdurammanov glas. To je pomenilo, da moram hitro k njemu.

"Pokliči mi slavnega zdravnika, čarovnika in duhovnika!" mi je ukazoval. Pohitela sem iz gradu v mesto, da poiščem slavne zdravnike. Ko jih pripeljem na grad, pokliče kralj k sebi najprej zdravnika.

"Pomagaj mi, pomagaj", ga je prosil kralj, "nočem, nočem še umreti!"

"Poslušaj me dobro!" mu je priliznjeno odgovarjal zdravnik: "zjutraj, preden sonce vzide, si naberi rose v kozarec in vrzi vanj sedem biserov. Ko se bodo ti stopili, je pijača večnosti narejena."

Naslednji dan je kralj res nabral rose in skušal v njej stopiti bisere. Čakal je in čakal, a ni mu uspelo.

K sebi je poklical čarovnika.

"Pomagaj mi, nočem še umreti!"

"Tu imaš pijačo večnosti!" In mu je pokazal majhno stekleničko z barvas-to vodo. Toda kralj je bil previden. Hotel je, da najprej on popije to zdravilo. Čarovnik se je branil, ampak kljub temu je spil. Kralj ga je obglavil. Toda ni se več povrnil v življenje.

Nazadnje je poklical duhovnika. Ta mu je svetoval:

"Vsi so te nalagali. Če hočeš večno živeti, moraš delati samo dobro. Vendar boš nekega dne kljub temu umrl. Ne brani se tega, kajti živel boš v spominu svojega naroda."

Po teh besedah je stari derviš mirno odšel. Kralj je zažarel, saj je izvedel, kaj mora storiti, da bo vedno živel.

"Česa si še ne bo izmislil," potihoma rečem in začnem čistiti dragoceno perzijsko preprogo.

Jasna KRAJNC 7.a

Ljudje smo občutljiva, ranljiva bitja. Če bi nikoli ne prizadeli bližnjemu tistega, kar si ne želimo, da drugi nam prizadenejo, bi nam bilo lepše, kot nam je.

In kaj v življenju najbolj prizadene sedmošolca?

Slaba ocena v šoli in če se kdo z mano skrega.

Poraz naših na nogometni tekmi.

Če bi mi vzelo radio, kitaro in violino.

Če komu kaj zaupam, pa tisti to razglasi naokrog.

Vedno nove vojne, lakota v svetu, neozdravljive bolezni.

To, da so po svetu vojne in da mnogi ljudje po krivici umirajo.

Da porabimo milijone denarja za orožje, ljudje pa stradajo.

Najbolj me prizadene, če se starša skregata.

Če bi se mama in oče razvezala.

Ko sta se starša ločila.

Če bi izgubil svojo mamo ali pa streho nad glavo.

Izguba staršev.

Smrt koga od mojih.

Če je kdo od naših sorodnikov hudo bolan ali če celo umre.

Najbolj me prizadene smrt človeka, ki je dober in ga imam rad.

Če sem se skregala z mamo in se noče pogovarjati z mano.

To, da se nekateri vedejo, kot da so več vredni in se važijo, druge pa ponižujejo.

Prizadeta sem, če kaj ušpičim in mi mama reče: "Nič me nimaš rada, ker si tako poredna."

Če mi kdo reče, da me mrzi.

Kadar me starši po nedolžnem ozmerjajo.

Ko vidim, da kdo zasmehuje ljudi, ki niso zmožni narediti toliko in tako dobro kot oni.

Krivica.

Kriva obsodba.

Mučenje živali in krivica, storjena meni.

Če me kdo po krivem obdolži.

Vera GOLOB

K O L I N E

V soboto smo imeli pri babici koline. Dedek in atek sta prašiča pripeljala v prikolici, potem sta ga zaklala. Babica je spekla za kosilo jetrca. Popoldne smo mleli meso za klobase. Zvečer smo spet imeli imenitno večerjo. Po večerji sta atek in dedek delala mesene klobase in krvavice. Koline so mi zelo všeč.

GOJKOVIČ Tina 2.b

N A Š E M E S T O

Naše mesto se imenuje Ptuj. Leži ob Dravi. Nad mestom se dviga grad. V starem delu mesta so hiše skupaj. Ulice so tlakovane. Okrog blokov so zelenice in igrišča. Naša šola stoji v Prešernovi ulici.

Vsi moramo skrbeti za mesto Ptuj.

Klavdija PODHOSTNIK 2.c

N A Š A D R U Ž I N A

Pri nas smo štirje. Očka, dela na bencinski črpalki. Mamica je učiteljica pri otrocih, ki se težko učijo. Matej hodi v vrtec. Jaz sem v prvem razredu.

Petra POŽEK 1.b

M O J A M A M A

Mama hodi v službo. Ko pride domov, skuha kosilo. Potem pospravi kuhinjo. Nato še pere, lika ali šiva. Ima malo prostega časa.

Vanja TANASIČ 1.b

N A P O Č I T N I C A H

Z mamo, atom, Božano in teto sem bila na Pohorju. Mama je obiskovala smučarski tečaj. Božana in jaz sva se smučali in sankali. Teta nam je kuhala. Vozila sem se z vlečnico.

Mateja GOTVAJN 1.b

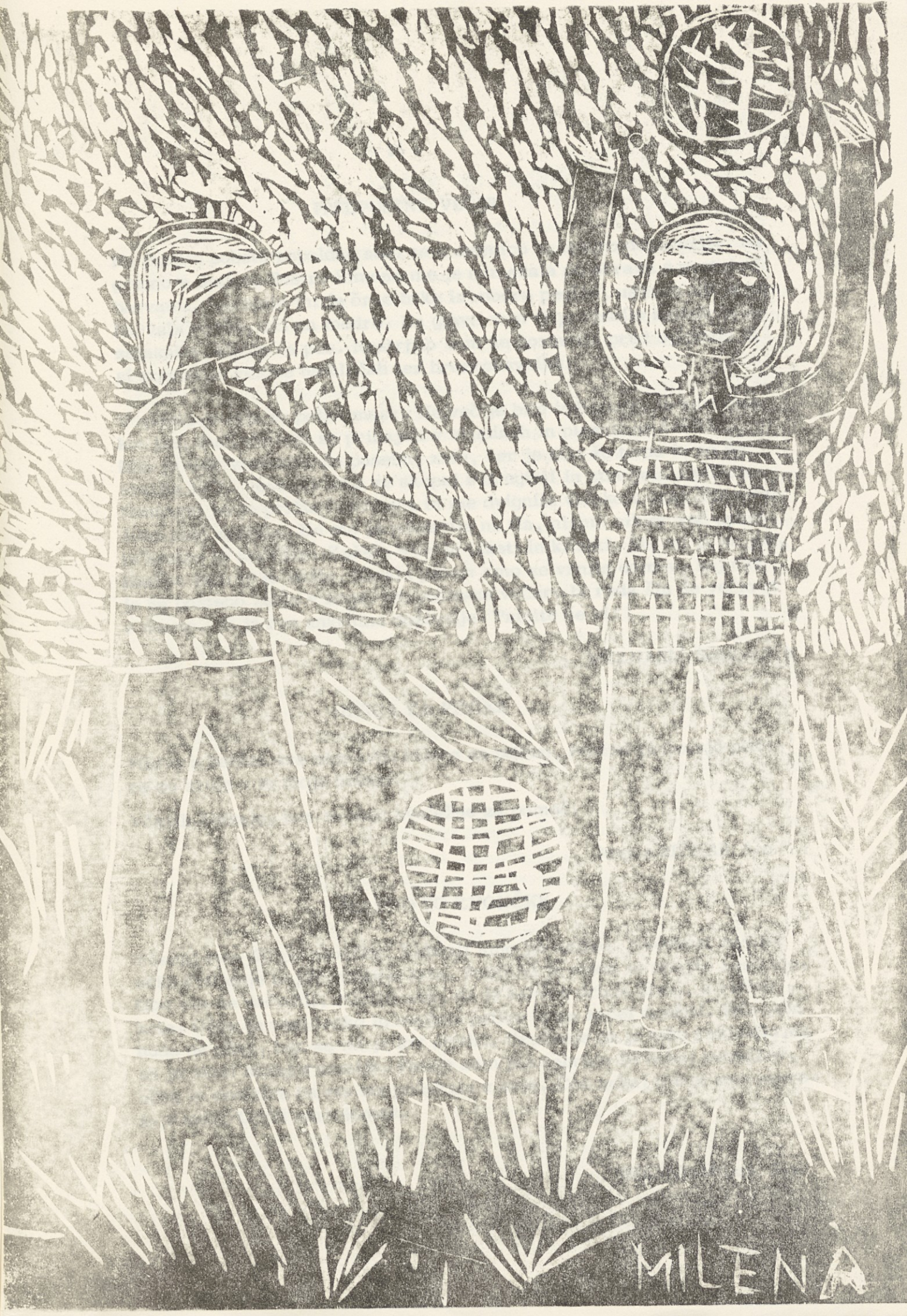
OB PARTIZANSKEM TABORNEM OGNJU

Bilo je malo po koncu vojne. Partizani so se zbrali ob gozdiču, kjer so se cela štiri leta borili s sovražniki. Že od vsega začetka so si želeli, da bi bila vojna končana in se že takrat domenili, da se ob koncu zberejo ob robu tega gozdiča in se zahvalijo tistim, ki so jim tako dolgo nudili vso skrb in pomoč. Mnogo jih ni prišlo. Tudi trinajstletnega kurirja Jurčka ni bilo, saj so ga Nemci dobili in po dolgem mučenju ustrelili, ko je nesel važno sporočilo partizanom. Prišli so: Marko, Tone, Roman, Rudi, Miha, Rado, MiranTudi dve dekleti - ena partizanka in ena kurirka - sta prišli in seveda Janez, ki je bil vedno dobre volje, pa če mu je še tako huda predla. S seboj je prinesel svojo harmoniko.

Zakurili so ogenj ter zaplesali in zapeli, da se je razlegalo daleč naokrog. Potem so posedli okrog ognja in se zmenili, da bo povedal vsak svoj najzanimivejši dogodek iz vojnih dni. Začel je Marko: "Bil sem na jasi sredi gozda, ko sem jih zagledal. Bili so Nemci v svojih uniformah, z nesramnimi ostrimi pogledi, je rekel. Vsi so ga napeto poslušali. Nadaljeval je: "Bal sem se, da bi me zagledali, zato sem stekel v gozd. Niso me videli. Oddahnil sem si, a le za trenutek, saj so se mi začeli približevati. Tekel sem počasi in tiho globlje v gozd, da me ne bi videli in splezal na velik hrast. Ko sem bil skoraj na vrhu, je s hrasta skočila ljubka veverica. Tako sem se ustrašil, da je malo manjkalo, pa bi padel z drevesa. Medtem so se mi Nemci že zelo približali. Na hrastu sem se udobno namestil in tiho, preplašeno opazoval, kaj se bo zgodilo. Ker je za nekaj časa umolknil, ga je Janez vprašal: "In kaj je bilo potem?" Marko je nadaljeval: "Imel sem srečo, ker je z druge strani prikoralala četa partizanov. Urno sem splezal z drevesa in se jim pridružil. Komandir čete je ukazal, da se bomo skupini Nemcev vsi skupaj tiho približali in jih nato napadli. "Kajne Tone?" je vprašal Marko. V spopadu je padel Slavko, ker ga je neki fašist ustrelil."In tudi Branka je takrat padla" je dodal Marko. "A premagali smo jih le, saj sta od devetih Nemcev ostala živa samo dva, ki pa sta potlej pobegnili. Nas je bilo šest, preživeli smo štirje." S tem je Marko končal.

Ker je bilo že pozno v noč, niso mogli nadaljevati z obujanjem spominov, pa so se zmenili za ponovno srečanje.

Za konec so zaplesali ob petju harmonike in še dolgo v noč peli partizanske pesmi.

MILENA

PREDPUSTNI VEČER

Na pustno soboto popoldne smo se z mamico in sestro dogovorile, da gremo v mesto. Sestra Simona me je namazala po obrazu s pustnimi barvami. Narisala mi je črne brke in modre pegice, ustnice mi je po-barvala rdeče, oči na modro. Na glavo sem si poveznila klobuk in si zataknila pištolo za pas. Nestrpno sem se postavila pred ogledalo in si popravila resice na hlačah ter brezrokavniku.

V mestu je bilo že polno mask. Največ je bilo indijancev in kavbojev kot jaz. Tudi kurenti so prihajali v skupinah in plesali na križišču. Bilo je zelo zanimivo še posebno zato, ker je bila že tema in so že svetile luči. Veselila sem se skupaj z drugimi in streljala s pištolo. Naenkrat pa je prišla čarovnica in me dvignila visoko v zrak. Prestrašeno sem zavpila. Ko me je postavila na tla, nisem nikjer več opazila sestre in mamice. Začela sem ju iskati in klicati. Šlo mi je na jok, končno sem ju le našla. Kmalu potem smo se vrnile domov, saj nas je že pošteno zeblo v noge. Ob pustnem večeru bi rada šla še večkrat v mesto. To je res enkratno doživetje. Pridite še vi!

MEZNARIČ Sabina 2.b

HIŠICA ZA PTIČKE

Midve z babico sva napravili hišico za ptičke. Pozimi prihajajo ptičice po zrnje v to mojo hišico.

Včasih čivkajo, ker so nam hvaležne za pomoč.

Mojca RIŽNAR 1.c

ŠLI SMO PO ZVONČKE

Včeraj smo šli po zvončke. Nabrali smo jih veliko. Naenkrat zasliši očka cviljenje in premikanje krta. Poklical je mene in mlajšo sestrico. Obe sva se začudili. Mislili sva, da je kakšna druga žival, a vidiva krta. Očka je vzel tanko in majhno palico in ga začel dražiti. Bila sem huda na očka, ker se mi je krt smilil. Draženje ga je tako razjezilo, da se je skril nazaj v zemljo. Potem sem jaz nabrala še nekaj zvončkov, očka in sestra pa sta me počakala v avtu. Čez nekaj minut sem morala v avto. Odšli smo domov.

BEZJAK Mojca 2.a

UKROTILI SMO MURIJA

Mnogi moji sošolci imajo doma male živali. Tudi jaz sem si želela muca. Ko sem ga prinesla domov, se ni nič jokalo. Bil je majhen, star komaj nekaj tednov. Dala sem mu ime Muri. Muri ne sme na dvorišče, ker se bojim, da bi šel na cesto, kjer bi ga lahko povozil avto. Moj muc je vedno v stanovanju, zato je postal zelo divji. Je črne barve in podoben divji mački. Da bi Muri ostal bolj doma in se umiril, smo se odločili, da ga bomo kastrirali. V počitnicah smo ga peljali živinozdravniku, da ga je operiral. Ves dan je bil zelo miren in žalosten. Sedaj pa zopet nori in skače po vseh omarah. Ker Muri ne gre nič ven, si ne brusi nikjer krempljev, zato ima zelo ostre. Vedno moram paziti, da me ne popraska. Vsak teden grem v klavnico po sveže meso. Mojega Murija imam zelo rada, zato bi bila žalostna, če bi mi odšel.

ARACKI Saša 3.a

TEKMOVANJE TITO-REVOLUCIJA-MIR

V soboto 2. aprila leta 1983 je bilo na naši šoli tekmovanje Tito - Revolucija - Mir. Letos je bilo občinsko tekmovanje na naši šoli. Zbrali smo se mladinci in mladinke osnovnih in srednjih šol ptujske občine, sodelovali pa so tudi vojaki kasarne Dušana Kvedra - Tomaža. Vsi smo se zbrali z namenom, da preizkusimo svoje znanje o delu tov. Tita pred, med in po vojni. Našo šolo so zastopali KRALJ Tatjana, KOSTAJNŠEK Maja in Vida PETROVIČ.

Tekmovanje se je pričelo ob 10 uri. Najprej je imela govor predsednica mladine ptujske občine Dijana BOHAK, za tem je bil kratek kulturni program, ki so ga pripravila dekleta naše šole. Nato so nam dali navodila za reševanje testnih lističev in ob koncu so nam organizatorji zaželeli veliko sreče.

Začeli smo izpolnjevati lističe. Škilili smo malce k sosеду, brisali "napačne" odgovore na vprašanja ter šteli minute do bližajočega se konca časa, ki smo ga imeli določenega za reševanje testov.

Po mučnem reševanju testov je bila malica. Med malico smo se pogovarjali o testih, šoli, itd. Komisija je medtem vneto popravljala naše liste z odgovori, seštevala točke in končno ugotovila, kdo je zmagovalec.

Napočil je čas razglasitve zmagovalca. Zmagala je osnovna šola Tone Žnidarič Ptuj. Druga je bila ekipa osnovne šole Olga Meglič, torej me. Vsem trem je srce kar poskočilo. Toraj le ni bilo tako slabo, kot smo pričakovale. Drugo mesto, to je že nekaj! Navsezadnje, saj testi niso bili lahki, da bi jih lahko rešil vsakdo. Na regijsko tekmovanje ne bomo šle, ampak sodelovale na tekmovanju smo pa le!

Vidka PETROVIČ 8.a

NEKAJ VTISOV IZ RAZSTAVE "PTUJ NA STARIH VEDUTAH"

V Ptuju so zadnje dni februarja v paviljonu Dušan Kveder odprli razstavo Ptuj na starih vedutah.

Razstavo je pripravila Marjeta Ciglencečki. Z njo je predstavila vse doslej znane upodobitve našega starega mesta, ki so edinstveni dokument njegovega nekdanjega izgleda. Že davno nazaj je Carl Reichert opisal Ptuj kot mesto ob Dravi in se navduševal za njegovo bogato in dolgo zgodovino. Beseda veduta pomeni pogled na mesto, na njegove ulice, trge in spomenike. Slikarstvo se je vedno bolj razvijalo, ljudem so postala potovanja nujna potreba. Kdor pa ni mogel potovati sam, si je lahko kupil zbirke vedut. Te so nam ostale do današnjih dni. Razstava je posvečena 90- obletnici Pokrajinskega muzeja v Ptuju. Na razstavi je mnogo slik, ki so jih narisali neznani slikarji. Zelo všeč nama je bila upodobitev grajskega hriba iz leta 1687. Ta slika je ena izmed tistih, katerih slikar je neznan. Leta 1882 je Alojz Kasimir narisal zelo zanimivo sliko Poplava na Ptuju. Ravnini na obeh straneh Drave je zalila voda. V mestu je označena minoritska cerkev in skupinica hiš ob vhodu na most. Alojz Kasimir ima na tej razstavi mnogo lepih slik. Razstava Ptuj na starih vedutah nam prikazuje, kako je naše lepo staro mesto izgledalo v davnih časih.

Takšnih razstav bi moralo biti v Ptuju še več, ker prebivalci ne vedo dosti o preteklosti svojega kraja.

Leonida ŠTUMBERGER
Natalija IVANUŠA 7.b

OBISK IZ VRTCA

Učenci prvih razredov imamo prijatelje v vrtcu Med vrta. To so bodoči šolarji. Obiskali so nas pri pouku slovenskega jezika. Skupaj smo se naučili pesmico o gozdnih živalih. Kmalu nas bodo zoper obiskali. Zelo se jih veselimo.

Barbara SLODNJAK 1.a

ŠALA V ŠOLI

Pri slovenskem jeziku smo vadili v pisanju. Mojca je bila površna in je dva stavka združila v enega.

Nastal je stavek: Pticom pozimi nastavljamo vse male tiskane črke.

Andreja ČREŠNJEVEC
1.c

ŠALE IN SMEŠNICE

Kaj je rumeno in nevarno?
(Kanašček z brzostrelko)

Kako spraviš štiri slone v fičo?
(Dva spredaj in dva zadaj)

Kako spraviš štiri žirafe v fičo?
(Ne moreš jih, ker so že sloni vse zasedli)

Kaj je rekel visoki dimnik nižjemu?
(Ti si še premajhen, da bi že kadil)

Kako veš, da so bili sloni v hladilniku?
(Po stopinjah na maslu)

Zakaj imajo sloni nagrbančene gležnje?
(Ker so si preveč zategnili vezalke na čevljih)

BAHANJE

- Mi imamo pa novi avto ha,ha!
- Mi tudi!
- Mi imamo pa nov vikend ha,ha!
- Mi tudi!
- Mi jemo pa samo fižol in krompir!
- Mi tudi

ČLANEK

Žena možu:

"Kaj pa izrezuješ iz časopisa?"

"Izrezujem neki članek, ki govori o tem, kako
je neki mož ubil svojo ženo, ker je vedno vtikala
nos v njegovo denarnico."

"Kaj boš pa z njim?"

"V denarnico ga bom dal"

ZOBJE

Moja žena je pravi zmaj! Nemogoča je!
Pa ji pokaži zobe!
Saj sem jih že, pa mi je tri zbila!

ALEŠ SKRIBINSEK
2b

SLIKA

Obiskovalec v galeriji gleda prazno platno.

- Le kaj predstavlja ta slika?
- Kaj ste slepi? To so ovce na paši!
- Kje pa je trava?
- Ja ovce so jo pojedle!
- Kje pa so ovce?
- Ste pa res malo čez les! Kaj pa naj ovce delajo na popasenem travniku.

OBA GLEDATA

"Marko!" zakliče mama. "Kaj pa delaš na podstrešju?"

"Gledam skozi daljnogled!" se zasliši od zgoraj.

"Kje pa je Janez?" spet vpraša mama.

"Tu gori, z mano. On gleda v daljnogled na drugi strani!"

BEZJAK Irena 8.a

DRAGI OTROCI!

Za vaše sodelovanje se vam prav od srca zahvaljujem. Žal vseh člankov nismo objavili, ker nismo imeli dovolj prostora, čeprav so bili vsi zelo zanimivi. To vas naj ne moti. Sodelujte še naprej z nami. Za vodilo naj vam bo Kettejeva misel:

"Bodimo delayni, ker delo je življenje.
Ne delajmo le zase, ker srečni smo le
z drugimi, a delajmo vztrajno, ker
kratko je življenje, a vendar dosti dolgo,
da v njem dosti dobrega storimo"

Vaša urednica
tov. Milojka PRELESNIK

Zahvala velja tudi uredniškemu odboru: tov. Veri GOLOB in Leji ŠEGULA,
učenkama Darji ČREŠNJEVEC in Karmen RIBIČ.

KAR NE
PRIHRA NI
FIBIS CANES,
AUTRI

V ŠOL. HRANILNICI
LILJANA KOVAČEC 6.A

IZ OBLASTI
KOLČES 8. V

ŠOLSKA KNJIŽNICA
PTUJ

0Š OLGE MEGLIČ

K 908 Domoznanstvo
MI KUJEMO
/1982

100000108

COBISS